

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 7C/95/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213205996
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Arpád Pastorek
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2019:4213205996.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno JUDr. Arpádom Pastorekom, sudcom v právnej veci navrhovateľa: Úrad práce, soc. vecí a rodiny Komárno ako opatrovníka mal. R. E., nar. X.X.XXXX, bytom M. proti odporcom: O. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom M., X. E., nar. XX.X.XXXX, bytom M. v konaní o určenie otcovstva, ako aj na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností a na výživné k maloletej R. E., nar. XX.XX.XXXX, rod. č. XXXXXX/XXXX, zrodenej z matky X. E., nar. XX.XX.XXXX, rod. č. XXXXXX/XXX, t a k t o

rozhodol:

I. Súd podaný návrh na určenie otcovstva, ako aj na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností a na výživné k maloletej R. E., nar. XX.XX.XXXX, rod. č. XXXXXX/XXXX, zrodenej z matky X. E., nar. XX.XX.XXXX, rod. č. XXXXXX/XXXX, z a m i e t a.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Navrhovateľ ÚPSVaR Komárno vo svojom podaní z dňa 22.03.2013, ktoré rovnakého dňa doručil súdu a označil ako: „Žaloba o určenie otcovstva k mal. Adriane Rafaelovej, nar. 07.05.2012, v zastúpení opatrovníkom Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Komárno“ sa domáhal určenie otcovstva k mal. R. E., nar. 07.05.2012.

2. Súd vo veci konal a rozhodol na pojednávaní dňa 16.08.2019 len za účasti poverenej zástupkyne kolízneho opatrovníka mal. dieťaťa a to ÚPSVaR M. Mgr. A. P.. Súd matke maloletej, domnelému otcovi maloletej, ako aj poručníčke maloletej doručil žalobu s prílohami, ako aj Uznesenie OS Komárno o ustanov. kolíz. opatrov. mal. R. E., nar. XX.XX.XXXX a predvolanie doručené zverejnením na úradnej tabuli súdu, ako i na webovej stránke súdu dňa 10.07.2019, ako je zrejmé z č. l. 151 súdneho spisu, ako aj oznámením na úradnej tabuli obce dňa 10.07.2019, resp. 15.07.2019, ako je zrejmé z č. l. 155-162 súdneho spisu. Kolíznemu opatrovníkovi maloletej, ÚPSVaR Komárno boli všetky písomné podania riadne doručené, ako je zrejmé z č. l. 152-154 súdneho spisu na základe ktorých skutočností podľa súdu lehota na prípravu pojednávania bola vo vzťahu ku všetkým účastníkom konania zachovaná.

3. Poverená zástupkyňa kol. opat. ÚPSVaR Komárno na pojednávaní súdu uviedla, že po narodení maloletej R. E., nar. XX.XX.XXXX, ÚPSVaR KN mal snahu vykonať osobný pohovor s matkou, nakoľko, ako je zrejmé z rodného listu, matka po narodení dieťaťa neoznačila otca mal. dieťaťa a preto meno a priezvisko otca v rodnom liste mal. R. nebolo uvedené. Biologická matka porodila ako maloletá, slobodná matka a zároveň uviedla ona ako aj stará matka mal. R. E. nar. XXXX, že nevedia, že kto je otcem, a preto ÚPSVaR inicioval toto súdne konanie až neskôr, 07.02.2013. Ďalej zástupkyňa ÚPSVaR ešte dodala, že akonáhle bola žaloba podaná a doručená súdu dňa 22.03.2013, krátko potom sa rodina vysťahovala, podľa ich informácií, najprv do B., neskôr do R. a v súčasnosti nikto nevie, kde sa nachádzajú. Rovnako ešte súdu uviedla, že biologická matka žije vo väčšej početnejšej rodine, kde sa prispôsobuje ostatným,

ktorí spolu žijú. Preto kolízny opatrovník nemohol vykonať pohovor s matkou za účelom zistenia a označenia domnelého otca, keď matka mala len 16 rokov v čase keď porodila dcéru R. E. nar. XXXX a preto len z informácie od ďalších osôb predpokladajú otcovstvo O. F. k mal. R., ktorý sa však k podanému návrhu nevyjadril a otcovstvo do súčasnosti neuznal. Vzhľadom k tomu, že v tomto prípade relevantné skutkové okolnosti nemohli byť ÚPSVaR známe z výpovede matky, a ani ďalší kontakt s matkou nebol možný z dôvodu opustenia SR, preto je zrejmé, že biol. matka ako povinná osoba neposkytla ani len minimálnu súčinnosť úradu za účelom určenia otcovstva ako podmienky pre prípad ďalšieho konania podľa § 94 ods. 2 Zákona o rodine, preto pover. zást. kol. opatrovníka súdu uviedla, že rozhodnutie vo veci samej ponechávame na úvahu súdu.

4. Vzhľadom k neúčasti strán sporu: matky maloletej, domnelého otca maloletej a poručníčky maloletej súd vo veci otvoril pojednávanie a pojednával v ich neprítomnosti a pred svojím rozhodnutím vychádzal z obsahu spisového materiálu, a to podanej žaloby žalobcu na č. I.1-3, uznesenie OS KN 12P/60/2013-5 na č. I. 4, rodný list maloletej na č. I. 5, potvrdenie o prijatí návrhu na č. I. 6, písomné podanie súdu na č. I. 7, uznesenie o ustanovení kolízneho opatrovníka na č. I. 8, závada na č. I. 9, poverenie na č. I. 10, ZP z dňa 31.5.2013 na č. I. 11, závada na č. I. 12, písomné podanie žalobcu z dňa 11.6.2013 na č. I. 13, písomné podanie súdu na č. I. 14-15, písomné podanie žalobcu z dňa 12.7.2013 na č. I. 16, poverenie na č. I. 17, ZP z dňa 26.7.2013 na č. I. 18, písomné podanie súdu na č. I. 19, písomné podanie žalobcu z dňa 23.9.2013 na č. I. 20-21, písomné podanie žalobcu z dňa 24.9.2013 na č. I. 22-25, písomné podanie súdu na č. I. 26-27, závada na č. I. 28-30, písomné podanie žalobcu z dňa 4.3.2014 na č. I. 31, závada na č. I. 32, písomné podanie žalobcu z dňa 13.3.2014 na č. I. 33-, preklad na č. I. 34-51, poverenie na č. I. 52, ZP z dňa 14.3.2014 na č. I. 53, potvrdenie o pridelení spisu na č. I. 54, písomné podanie súdu na č. I. 55-63, potvrdenie o pridelení spisu na č. I. 64, písomné podanie súdu v R. na č. I. 65-67, zoznam znalcov... na č. I. 68, uznesenie na č. I. 69, písomné podanie súdu na č. I. 70, faktúra - preklad na č. I. 71, preklad listín na č. I. 72-79, uznesenie na č. I. 80-81, písomné podanie súdu na č. I. 82-83, potvrdenie o prijatí do el. schránky na č. I. 84, písomné podanie žalobcu z dňa 12.2.2018 na č. I. 85-88, písomné podanie súdu na č. I. 89-93, faktúra - preklad na č. I. 94-98, písomné podanie súdu na č. I. 99-101, písomné podanie súdu v R. na č. I. 102-104, písomné podanie súdu na č. I. 105-106, faktúra - preklad na č. I. 107-115, písomné podanie súdu na č. I. 116, písomné podanie súdu v R. na č. I. 117-118, písomné podanie súdu na č. I. 119, ÚZ na č. I. 120, písomné podanie súdu na č. I. 121-123, potvrdenie o prijatí do el. schránky na č. I. 124, lustrácia na č. I. 125-133, písomné podanie žalobcu z dňa 17.4.2019 na č. I. 134-137, písomné podanie odd. cudzineckej polície z dňa 22.5.2019 na č. I. 138-139, Rozsudok OS KN 9P 130/2013-75 na č. I. 140-141, Uznesenie OS KN 9P 51/2013-15 na č. I. 142-143, písomné podanie súdu na č. I. 144, lustrácia na č. I. 145-146, písomné podanie súdu na č. I. 147-150, oznámenie o termíne pojednávania, o podanej žalobe s prílohami, ako aj o vydanom uznesení o ustanovení kolízneho opatrovníka na č. I. 151, potvrdenie o prijatí do el. schránky na č. I. 152-154, oznámenie o zverejnení oznámenia o zásielke pre účastníkov konania od MsÚ Kolárovo a OcÚ Kameničná na č. I. 155-162. Oboznamujú sa pripojené spisy OS KN 9P/130/2013, 9P/51/2013.

5. Súd sa oboznámil s návrhom spolu s prílohami ako aj s celým obsahom spisového materiálu, pričom zistil nasledovný skutkový a právny stav veci a predmet konania posúdil podľa nasledovnej právnej úpravy.

6. Otcofstvo sa podľa § 84 Zákona o rodine č. 36/2005 Z. z. (ďalej le ZoR) určuje na základe domniek otcovstva ustanovených v tomto zákone súhlasným vyhlásením rodičov alebo rozhodnutím súdu.

7. Ak nedošlo k určeniu otcovstva súhlasným vyhlásením rodičov podľa § 94 ZoR ods. 1 a ods. 2 platí, že môže dieťa, matka alebo muž, ktorý tvrdí, že je otcom, navrhnúť, aby otcovstvo určil súd. Za otca sa považuje muž, ktorý s matkou dieťaťa súložil v čase, od ktorého neprešlo do narodenia dieťaťa menej ako stoosemdesiat a viac ako tristo dní, ak jeho otcovstvo nevyučujú závažné okolnosti.

8. Na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku v zmysle § 2 ods. 1 CMP, ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Súd pri svojom rozhodnutí vychádzal z nasledovného skutkového a právneho stavu, kedy dôkazy hodnotil podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliadol na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Po hodnotení dôkazov súd podanú žalobu považoval za nepreukázanú a preto súd túto žalobu zamietol.

10. Súd mal preukázané z obsahu spisového materiálu a to návrhu na začatie konania na č. I. 1- 3 a č. I. 5 súdneho spisu a to rodného listu, že ako slobodná matka mal. X. E. nar. XX.XX.XXXX, rod. č. XXXXXX/XXX, porodila mal. R. E. dňa XX.XX.XXXX, kedy v O. O. K. pred a ani po pôrode neoznačila meno a ani priezvisko otca, ako je zrejmé z rodného listu, v prejednávacom prípade pre určenie otcovstva nesvedčí ani 1. a ani 2. domnienka otcovstva. Poverená zástupkyňa kol. opat. ÚPSVaR M. na pojednávaní skonštatovala, že nakoľko biologická matka porodila ako maloletá, slobodná matka, ktorá sama ako aj jej matka uviedli, že nevedia, že kto je otcom, a v krátkom čase po podaní žaloby rodina začala migrovať, to čo sa podarilo súdu v súčinnosti ÚPSVaR v KN zistiť, je že bývali v B. ako je zrejmé z č. I. 13 súdneho spisu, neskôr v R. ako je zrejmé z č. I. 20 súdneho spisu a v súčasnosti súd ani ÚPSVaR v KN nemajú informáciu, kde sa nachádzajú. Kolízny opatrovník preto nemohol vykonať pohovor s matkou za účelom zistenia a označenia domnelého otca, keď matka mala len 16 rokov v čase keď porodila dcéru R. E. nar. XXXX a preto len z rozprávania ďalších osôb z jej rodinného prostredia mali informáciu o tom, že sa predpokladá otcovstvo O. F. k mal. R., ktorý sa však k podanému návrhu nevyjadril a otcovstvo do súčasnosti neuznal k mal. R. E. nar. XXXX. Súd rovnako z vyjadrenia zástupkyne kolízneho opatrovníka mal preukázané, že biologická matka žije vo väčšej početnejšej rodine, kde sa prispôsobuje ostatným, ktorí spolu žijú, a v tomto prípade relevantné skutkové okolnosti nemohli byť ÚPSVaR známe ani v súčinnosti s Centrom pre medzinárodnoprávnu ochranu detí a mládeže, podľa č. I. 22, 31 súdneho spisu a ďalší kontakt s biol. matkou nebol možný, preto je zrejmé, že biol. matka ako povinná osoba nielenže neposkytla, ale dokonca odmietla poskytnúť / mal. biol. matka ako aj jej matka po pôrode v NsP Nové Zámky ako aj ÚPSVaR/ aspoň minimálnu súčinnosť ÚPSVaR, resp. súdu za účelom určenia otcovstva, ako podmienky pre prípad ďalšieho postupu súdu podľa § 94 ods. 2 Zákona o rodine. Počas konania vo veci súd, ďalej postupoval podľa § 31 CMP vzhľadom k nečinnosti účastníkov konania a to v súčinnosti ÚPSVaR KN, ktorý súdu pravidelne predkladal jednotlivé Správy zo šetrenia pomerov z dňa 12.02.2018 na č. I. 86 podľa ktorého len mal. R. E. nar. XXXX a jej matka X. E. nar. XXXX majú v obci bez zmeny trvalý pobyt, ale v obci sa dlhodobo nezdržiavajú, zároveň ÚPSVaR KN vykonal ešte šetrenia pomerov na adresách v M., a v V. na č. d. XXX, ktoré však boli neúspešné. Súd za tejto skutkovej situácie pred vytyčením pojednávania požiadal príslušný súd v R. o výsluch matky a označeného otca k určeniu otcovstva, ako je zrejmé z obsahu spisového materiálu z č. I. 91 - 120 súdneho spisu. Z písomného podania justície R. a S. Kombinovaného súdu v meste V. z dňa 26.10.2018 na 112-114 súdneho spisu vyplýva, že najprv tento súd požiadal súd v G. o realizáciu výsluchu biologickej matky a O. F. nar. XX.XX.XXXX k predmetu konania a to na určenie otcovstva, ktorý bol vytyčený na deň 29.10.2018 s tým, že uvedeným osobám sa nepodarilo doručiť predvolanie a preto následne súd zadal príkaz službe na doručovanie písomností, aby sa pokúsili o osobné dourčenie, ktorá služba oznámila, že neboli schopní osobne doručiť písomnosti na im známu adresu. Ďalej súd vykonal ešte šetrenia (ako je zrejmé z č. I. 121 - 138 súdneho spisu) za účelom zistenia pobytu matky a jej mal. dcéry R. E. nar. XXXX., prostredníctvom Cudz. Pol., REGOB, SP, šetrením pomerov prostredníctvom ÚPSVaR KN v mieste označeného TP, všetky uvedené šetrenia boli neúspešné. Podľa § 31 CMP vzhľadom k nečinnosti účastníkov konania súd vo veci vytyčil termín pojednávania na deň 16.08.2019, kedy vo veci aj rozhodol zamietnutím žaloby.

11. Súdny podľa článku 12 základných princípov CMP č. 161/2015 Z. z. a § 30 sú povinné po začatí konania postupovať v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, aby ochrana práv a povinností bola čo najrýchlejšia avšak súd mohol takto postupovať len za predpokladu, že účastníci konania si splnia svoju zákonnú povinnosť podľa § 32 CMP podľa ktorého platí, že sú povinní nielen úplne a pravdivo opísať skutkové okolnosti, ale aj označiť dôkazy na preukázanie svojich skutkových tvrdení a tým poskytnúť nevyhnutnú súčinnosť súdu v zmysle čl. 6 Základných princípov zák. CMP č. 161/2016 Z. Z. ako aj v spojení s ustanovením § 30 CMP. Táto povinnosť poskytnutia súčinnosti je aj vyjadrením spoluzodpovednosti účastníkov konania za výsledok tohto konania /povinnosť súčinnosti platila aj v minulosti pre toto konanie od jeho zahájenia doručením návrhu dňa 22.03.2013 do 30.06.2016 podľa § 6 Obč. súd. por. č. 99/1963 Zb. zák./ Na základe uvedených súd od zahájenia konania pokračoval v konaní v zmysle ustanovenia § 31 CMP, aj keď účastníci konania boli nečinní.

12. Súd nemal možnosť dlhodobo zistiť ich pobyt, pre sústavnú zmenu pobytu, nakoľko po podaní návrhu žili na neznámom mieste, následne sa odsťahovali do zahraničia, kde menili svoj pobyt, bývali napr. v B. ako je zrejmé z č. I. 13 súdneho spisu, neskôr v R. ako je zrejmé z č. I. 20 súdneho spisu, resp. medzi časom mohli bývať aj inde, a t. č. sú už definitívne na adrese, ktorú súd nemal možnosť zistiť. Podľa súdu

biologická matka ako aj stará matka mal. R. E. nar. XXXX takýmto svojim konaním pred odchodom z územia SR porušili svoje povinnosti aj podľa zák. č. 253/1998 Z. z. o hlásení pobytu občanov SR ..., ktorý zákon upravuje práva a povinnosti občanov SR pri hlásení pobytu s tým, že ako je tomu v prejednávanej príhode, kedy biologická matka mal. Adriany Rafaelovej nar. 2012 ako aj jej stará matka vycestovali a dlhodobo žijú v zahraničí, /ako je zrejmé z č. l. 13, 20 súdneho spisu/ a boli povinné podľa § 9 a § 6 ods. 1 citovaného zákona, v ohlasovni trvalého, prechodného pobytu pred vycestovaním a to na OÚ v M., ohlásiť skončenie trvalého pobytu a zároveň uviesť štát a miesto pobytu a predpokladanú dobu pobytu, ktorú povinnosť si tieto osoby nespĺnili, čím absolútne znemožnili akúkoľvek súčinnosť so súdom.

13. Zistenie skutkového stavu je podmienkou pre ďalší postup v konaní / napr. výsluchom účastníkov konania k vlastnému návrhu na začatie konania o určenie otcovstva a, prípadne poskytnutím súčinnosti pri realizovaní znaleckých úkonov na určenie otcovstva, atď. / a to za účelom preukázania či označenému mužovi vôbec svedčí domnienka otcovstva k mal R. a to či neexistujú závažné okolnosti / napr. zdravotného charakteru atď' .../ vylučujúce otcovstvo, ďalej či v rozhodnom období mohlo dôjsť medzi biologickou matkou a označeným mužom ako domnelým otcom k intímnemu vzťahu. V tomto smere súd poukazuje na starší judikát uverejnený pod R 20/80 (s. 116-118) podľa ktorého platí, že úlohou súdov je dbať o to aby skutkový stav veci bol zistený čo najúplnejšie vrátane istenia aj okolností vylučujúcich otcovstvo žalovaného muža, kedy základným prostriedkom je predovšetkým podrobný výsluch označeného otca a biolog. matky za účelom zistenia údajov, ktoré často inak zistiť ani nemožno.

14. Podľa súdu v tomto konaní je jednoznačné, že povinnosť tvrdenia a dôkazné bremeno zaťažujú X. E., nar. XX.XX.XXXX pokiaľ ide o preukázanie vyššie uvedených relevantných skutočností ako nevyhnutnej podmienky na určenie otcovstva aplikáciou 3. domnienky upravenej v § 94 ods. 2 ZoR voči označenému mužovi ako otcovi mal. R. nar. XXXX. Podľa súdu až po poskytnutí minimálnej súčinnosti zo strany biologickkej matky splnením si dôkazného bremena tvrdenia, by bol preukázaný minimálny skutkový základ, a to že v rozhodnom období pre počatie mal. dieťaťa mal domnelý muž s matkou dieťaťa súložil v čase, od ktorého neprešlo do narodenia dieťaťa menej ako stoosemdesiat a viac ako tristo dní, a zároveň jeho otcovstvo nevylučujú závažné okolnosti, s ktorými skutočnosťami označený otec nebol konfrontovaný /neprejavil súhlas resp. nesúhlas/ a až po splnení týchto podmienok začína pôsobiť tretia zákonná domnienka otcovstva podľa § 94 ods. 2 ZoR voči tomuto mužovi k čomu v tomto konaní nedošlo.

15. Z doterajšieho obsahu spisového materiálu vyplýva, že biologická matka žije v početnej rodinnej komunite svojich blízkych a vzdialených príbuzných s ktorými ako bolo uvedené vyššie neustále menia svoj pobyt s tým, že označený biol. otec O. F. mal nadviazať vzájomný vzťah /druhovský/ pomer s biologickou matkou mal. Adriany, avšak podľa súdu nie je zrejmé či tento vzájomný vzťah v početnej rodinnej komunite svojich blízkych a vzdialených príbuzných nie je podmienený len snahou o uspokojenie si svojich existenčných potrieb, nakoľko k tomuto zblíženiu s rodinou biol. matky mal. došlo až niekoľko mesiacov po narodení mal. R. t. j. bez vzťahu k riešeniu otcovstva. Do súčasnosti však táto osoba, ktorá nadviazala druhovský pomer s biologickou matkou, sama nikdy pred súdom neoznačila za otca svojho dieťaťa mal. R. E. nar. XXXX práve O. F., a ani nedeclarovali úmysel riešiť otázku určenia otcovstva či už na matrike, pred súdom.

16. Za tohto stavu preto súd podľa § 33 CMP vo veci nariadil pojednávanie na deň 16.08.2019.

17. Konanie sa podľa § 107 CMP začína len na návrh.

18. Súd podľa článku 6 základných princípov CMP č. 161/2015 Z. z. postupuje v súčinnosti s účastníkmi konania tak, aby zistil skutočný stav veci. Súd je povinný na účely zistenia skutočného stavu veci vykonať všetky potrebné dôkazy, aj keď ich účastníci konania nenavrhlí.

19. Ďalej sú súdy povinné podľa článku 12 základných princípov CMP č. 161/2015 Z. z. postupovať v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.

20. V zmysle ustanovenia § 104 ods. 1 CMP platí, že ak sa narodí dieťa, u ktorého nie je otcovstvo určené zákonnou domnienkou svedčiacou manželovi matky ani súhlasným vyhlásením rodičov pred orgánom, ktorý vedie matriku, vyslúchne súd, ktorý je príslušný na konanie vo veciach určenia rodičovstva, matku a toho, koho matka označí za otca, či uznáva, že je otcom.

21. Účastníkom konania o určenie otcovstva podľa ustanovenia § 108 ods. 2 CMP je navrhovateľ podľa predpisov rodinného práva, dieťa, matka a muž, ktorého otcovstvo má byť určené.

22. Ako je zrejmé z § 110 CMP s konaním o určenie otcovstva je spojené konanie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a o výžive maloletého.

23. V konaní vo veciach starostlivosti súdu o maloletých súd v zmysle § 111 CMP rozhoduje o. i. podľa písmena aj o b) úprave výkonu rodičovských práv a povinností;

24. Súd rozhoduje podľa § 120 ods. 1 CMP rozsudkom vo veciach podľa § 111 písm. b) až d), h) a i), inak rozhoduje vo veci samej uznesením.

25. Na základe uvedených skutočností je zrejmé, že v konaní o určenie otcovstva anapriek zákonným povinnostiam na poskytnutie súčinnosti súdu podľa čl. 6 základných princípov v spojení s § 30 CMP a zákonnej povinnosti podľa § 32 CMP a to o. i. povinnosti nielen úplne a pravdivo opísať skutkové okolnosti, ale aj označiť dôkazy na preukázanie svojich skutkových tvrdení, súd nemohol určiť otcovstvo k mal. k maloletej R. E. nar. XX.XX.XXXX, zrodenej z matky X. E. nar. XX.XX.XXXX v dôsledku postoja matky /vrátane starej matky mal. R./ k predmetu konania označiť biologického otca mal. dieťaťa. Z praxe súdov sú známe prípady, že biologická matka môže čerpať zlý životný príklad od matiek, ktoré vychovali svoje deti tak, že nikdy neoznačili biologického otca svojich mal. detí /v rodnom liste dieťaťa/ z neznámych dôvodov a pohnútok /z titulu akýchkoľvek vnútorných, morálnych resp. iných zábran/, ale na základe týchto skutočností, ktoré vyplývajú z obsahu spisového materiálu súd bez súčinnosti biologickej matky resp. dokonca proti jej vôli /keď biol. matka ako aj jej matka po pôrode v NsP O. K. ako aj ÚPSVaR dokonca odmietli poskytnúť súčinnosť tým, že uviedli, že nevedia, že kto je otcom mal. R./, nemohol v čase svojho rozhodnutia určiť otcovstvo k mal. R. E. nar. XXXX a preto rozhodol tak ako je vo výroku tohto rozhodnutia uvedené.

26. Záverom však súd poznamenáva, že s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti uvedené rozhodnutie netvorí prekážku veci rozhodnutej na určenie otcovstva pre nesplnenie podmienok 3. domnienky určenia otcovstva podľa § 94 ods. 2 ZoR a preto účastníkom konania v budúcnosti nič nebráni určenie otcovstva či už súdom na základe návrhu matky do plnoletosti dieťaťa, alebo po dosiahnutí plnoletosti samotnou R. E. nar. XXXX, resp. uznaním otcovstva na matrike.

27. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania podľa § 52 CMP, ak tento zákon neustanovuje inak. Ďalej podľa § 53 CMP platí, že v konaní vo veciach určenia rodičovstva a v konaniach vo veciach notárskych úschov môže súd priznať náhradu trov konania účastníkom, ktorí mali vo veci úspech, proti účastníkom, ktorí úspech nemali, ak to možno spravodlivo požadovať.

28. Súd vo veci rozhodol na základe uvedených ustanovení zákona o trovách konania tak, že žiadnemu z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko v tomto konaní si žiadna osoba nárok na náhradu trov konania neuplatnila, a podľa obsahu spisového materiálu účastníkom konania ani žiadne trovy spojené s vedením tohto konania ani nevznikli do súčasnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresnom súde Komárno, písomne v troch vyhotoveniach a v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak si žalovaná dobrovoľne nespĺní povinnosti uložené týmto rozhodnutím, má žalobca možnosť domáhať sa svojich nárokov prostredníctvom exekúcie.